

<https://stopseksueleintimidatieopstraat.wordpress.com/mythen-2/>

Mythen

Mythe #1: Vrouwen vinden seksuele intimidatie op straat stiekem wél leuk.

Het zit zo. We gaan niet beweren dat iedereen die ooit nagefloten of betast is geweest door een onbekende, dat absoluut haatte, zich erdoor vernederd voelde of eronder heeft geleden. De realiteit is dat sommige mensen dit niet erg vinden. Maar als wij er allemaal zo over dachten, dan zouden websites zoals deze niet bestaan.

Uit Holly Kearn's onderzoek bleek dat vrouwen zich niets aantrokken van gender-neutrale begroetingen, complimenten, sentimenten of glimlachen. Echter wanneer de zaken escaleerden naar discussies of opmerkingen over iemands fysiek, deelde een grote meerderheid mee hierbij een negatieve, innerlijke reactie te hebben (dat zich soms uiterlijk manifesteerde). Velen onder hen vonden deze opmerkingen en aanvaringen onaangenaam, zo niet ronduit bedreigend. Individuen die dit soort gedrag het meest als onaangenaam ervaren, zijn diegenen die dit dagelijks of wekelijks meemaken of reeds betast, gestalkt of aangerand zijn geweest.

Ondertussen mogen we aannemen dat niemand stiekem geniet van een smet te werpen op onderwerpen zoals racisme, seksuele geaardheid, sociale klasse, lichaamstype, religie, enz.. Waarom aanvaarden we deze dingen dan wel als ze verband houden met gender of gender identiteiten? Is het omdat ze netjes verpakt worden onder de vorm van 'complimenten'? Of omdat vrouwen sociaal zo geconditioneerd zijn en constant piekeren over hun vermogen om seksueel verlangen op te wekken dat alles wat dit bevestigt zomaar moet worden aangenomen zonder zich vragen te stellen? Of is het omdat er zoveel samenlevingen mannen produceren die vinden dat elke vrouw die ze tegenkomen enkel en alleen voor hun genot bestaat?

Een andere mythe die meer in detail zal worden besproken, zegt dat vrouwen niet de enige ontvangers zijn van seksuele intimidatie op de straat. Vele (homoseksuele) mannen kampen ook met dergelijke ervaringen, en roepen identieke reacties op.

Nogmaals, het komt allemaal neer op conditionering. Mannen die weigeren om vrouwen op een agressieve seksuele manier te benaderen, worden vaak in twijfel getrokken wat hun 'mannelijkheid' betreft – net zoals vrouwen worden verondersteld die benaderingen stilzwijgend te accepteren alsof ze 'vleiend' bedoeld zijn. Echter, net die eerste groep mannen zal waarschijnlijk minder snel van mening verschillen en hun ongemakkelijkheid uiten, dankzij vastgeroosterde, sociale stigma's over wat 'mannelijkheid' al dan wel of niet inhoudt.

Mythe #2: Seksuele intimidatie op straat overkomt enkel uitdagend geklede vrouwen. Ze verdienen niet beter, want ze vragen duidelijk om aandacht.

Omdat seksuele intimidatie op straat overal ter wereld voorkomt, ook in landen waar een strikte dress code geldt, kan men niet beweren dat er enige schuld ligt bij de kledingkeuze van vrouwen. Zoals bij de vorige mythe het geval is, liegen we niet en gaan we niet beweren dat geen enkele vrouw zich kleedt om te imponeren op een 'uitdagende' manier. Sommigen doen dit inderdaad, maar de meesten baseren hun garderobe op culturele factoren, op comfort, op functionaliteit, op uiting van hun eigen identiteit, of op een bepaald doel. Het argument hierboven verliest helemaal zijn waarde wanneer er in België sprake is van een hittegolf.. (wat soms wel eens voorkomt). Waar ligt de grens dan? Of het nu begeerlijk is of niet, vrouwen dragen op zo'n moment ook wel eens graag shortjes, topjes of lichte kledij. Vrouwen willen hier niet mee pronken maar enkel zoveel mogelijk afkoelen zoals iedereen. Dit is geen aandacht-zoekerij, maar gewoon praktisch.

Uit Holly Kearl's onderzoek bleek dat seksuele intimidatie op straat op elk moment van het jaar en overal ter wereld voorkomt.

Vrouwen in burka's, sluiers en andere kledijstukken die het lichaam moeten bedekken, ondergaan ook seksueel-getinte opmerkingen, stalkingen en/of ongepaste aanrakingen. Kledij was nooit een gemeenschappelijke factor in de individuele gevallen die Holly heeft onderzocht. Daarentegen vond zij wel overeenkomsten wat betreft leven in een samenleving waar slachtoffers worden beschuldigd en waar mannelijke rechten botvieren. Zulke misvattingen kwamen tot stand dankzij overtredders die geen verantwoordelijkheid voor hun daden wilden opnemen.

Mythe #3: Seksuele intimidatie op straat overkomt enkel jonge en aantrekkelijke vrouwen.

Seksuele intimidatie op straat overkomt elk type vrouw. ELK. TYPE. Intimidatie op straat is niet altijd seksueel getint, hoewel deze vorm van intimidatie aan de oorsprong ligt van deze beweging en nog steeds het leeuwendeel van de klachten vertegenwoordigt, maar het kan iedereen overkomen op elke mogelijk moment en elk mogelijke plaats en met betrekking tot wat dan ook. Dit is de reden waarom we een breed spectrum van verhalen toelaten die ingediend kunnen worden bij Stop Seksuele Intimidatie Op Straat.

Mythe #4: Wie klaagt over seksuele intimidatie op straat is gewoon een jaloeerse, manhatende, bh-verbrandende en psychopathische feminazi die een vriendje/echtgenoot of seks nodig heeft of gewoon lelijk is.

Ooit al gehoord van volgende Engelse spreuk: *"When you 'assume', you make an Ass out of U and Me"*? Deze spreuk is hier zeer toepasselijk. Mensen die berichten over seksuele intimidatie op straat, maken deel

uit van een grote verscheidenheid van landen, etnische groepen, rassen, religies, politieke opvattingen, persoonlijke achtergronden, opleidingen, gender, seksuele geaardheden, leeftijden, etc. Maar wat we allen met elkaar gemeen hebben is een afkeer van seksuele intimidatie in al zijn vormen. We dromen van en streven naar een globale maatschappij die veiliger en rechtvaardiger is. We willen doen wat nodig is om dit doel te bereiken zonder toe te geven aan mogelijke angsten.

Het is zo simpel als dat. We hebben geen verborgen agenda en we zeggen exact wat we denken en waar we naar streven. Als iemand vooroordelen over ons heeft of beschuldigingen maakt over ons, zonder het nodige bewijs om zijn of haar beschuldiging te ondersteunen, zegt dat echt meer over die persoon dan het ooit over ons zal zeggen.

Mythe #5: Enkel heteroseksuele, [voeg toe: etnisch-raciaal stereotype, van bepaalde sociale klasse, bepaalde nationaliteit] jongens en mannen maken zich schuldig aan seksuele intimidatie op straat.

Herinner je je mythe #3? Iedereen kan, op elke mogelijke plaats of op elk mogelijk moment, zich schuldig maken aan seksuele intimidatie op straat, maar kan evengoed het slachtoffer ervan zijn. We komen op voor alle slachtoffers, ongeacht het feit wie ze zijn of door wie ze lastiggevalen of aangevalen worden.

Mythe #6: Het zijn maar een onschuldige complimenten of geflirt.

We beseffen dat er altijd grijze zones zullen zijn in subjectieve onderwerpen zoals deze. Bovendien proberen we geen enkel starre of zwart-witte manier van denken te bevorderen. Onschuldige complimentjes en geflirt zijn GEEN vormen van seksuele intimidatie. Een voorbeeldje: wanneer een man een vrouw publiekelijk maar beleefd benadert, een conversatie met haar begint, haar contactgegevens vraagt, vervolgens door haar afgewezen wordt en haar wensen respecteert, heeft hij geen enkele inbreuk gepleegd. Woorden en daden die onder seksuele intimidatie vallen zijn duidelijk ongewenst en niet wederzijds, ofwel door lichaamstaal ofwel door een duidelijke verzoek om op te houden. Belagers beroven een slachtoffer van haar/zijn autonomie en vermogen om te kiezen welke personen hun lichaam mogen aanraken of in hun persoonlijke ruimte mogen komen. Seksuele intimidatie is krachtdadig en dehumaniserend. Intimidatie op straat, of het nu gepaard gaat met seksuele daden en woorden of niet, komt voort uit een groot gebrek aan respect voor andermans comfort. Het komt altijd neer op één ding: macht. Belagers hebben niet de intentie om complimentjes te geven of wederzijds gewenste contacten aan te gaan. Ze zijn erop uit om te intimideren en te pesten. Ze nemen hun toevlucht tot beledigingen, stalking, bedreigingen of gewelddadige daden wanneer ze afgewezen worden. Onschuldige complimentjes en geflirt veronderstellen een soort van beleefdheid die zeker en vast niet aanwezig is bij seksuele intimidatie.

Wanneer je onschuldig wil flirten en complimentjes geven aan anderen, zijn er verschillende manieren om dit te doen zonder over te komen als een griezel! Probeer gesprekken aan te gaan op basis van iets anders

dan uiterlijke kenmerken van de andere persoon. Het weer is altijd een populair onderwerp, net als boeken of tijdschriften die de persoon in kwestie bijheeft, leuke accessoires (maar maak geen opmerkingen over een rokje of een decolleté), huidige gebeurtenissen of een voorval dat zich in de buurt voordoet. Overval iemand niet met een overvloed van opmerkingen over diens uiterlijk.

Iemand die zich alleen en/of na zonsondergang in een verlaten of onbekende buurt bevindt, zal waarschijnlijk niet positief reageren op complimentjes omdat ze sowieso al voelen dat hun veiligheid in het gedrang is. Dus het is beter om in deze situatie de persoon gewoon niet te benaderen. Behalve wanneer ze enige vorm van hulp of wegaanwijzing nodig hebben natuurlijk. Maar het is dan niet het moment voor een gesprekje over koetjes en kalfjes. Wanneer een persoon die benaderd wordt zich ongemakkelijk begint te voelen, is de beste oplossing je te verontschuldigen en de persoon met rust te laten.

Mythe #7: Mannen zijn gewoon zo. Leer daar mee omgaan. Hen vertellen dat ze zich anders moeten gedragen tast hun mannelijk eergevoel aan.

Als alle mannen er zo over dachten, dan zouden alle mannen zich ook schuldig maken aan seksuele intimidatie op straat. Bovendien overkomt seksuele intimidatie op straat, zoals hierboven al vermeld werd, zowel mannen als vrouwen. Hollaback! internationaal en bewegingen in verschillende andere steden openen hun armen voor mannelijke slachtoffers van seksuele intimidatie op straat en andere vormen van discriminatie. We beschouwen mannen hier niet als de “vijand”. We willen enkel onwetendheid en ongelijkheid bestrijden. Want waar onwetendheid en ongelijkheid is, daar is ook seksuele intimidatie. Het streven naar respect voor privacy en autonomie over je lichaam, kan men niet het aantasten van het mannelijk eergevoel noemen. Wie zoiets beweert, geeft toe aan het maatschappelijk idee dat mannelijkheid inherent verbonden is met dominantie en dat een man kan doen wat hij wil tegenover wie in zijn ogen minderwaardig is. Dit is ook een veelgebruikt excuus door degenen die het slachtoffer de schuld wilt geven om de oorzaak van hun onbeleefd gedrag niet onder ogen toe moeten zien. Respect is immers geen “vrouwelijk” of “mannelijk” concept, het is een menselijk concept.

Mythe #8: Vrouwen vinden seksuele intimidatie minder erg wanneer ze de dader aantrekkelijk vinden.

Net als onze criticasters kunnen we niet voor alle vrouwen spreken. Wat we doen, is een soort van toevluchtsoord creëren voor wie seksuele intimidatie op straat ongelofelijk onmenselijk en demoraliserend vindt zodat ze hun ervaringen kunnen delen. Sommige vrouwen genieten ervan om nagefloten en -geroepen te worden. Sommige vrouwen zijn toleranter over zulk gedrag als ze zich aangetrokken voelen tot die persoon. Opnieuw, deze beweging is niet op hen gericht. Deze beweging richt zich op de 80% van 811 vrouwen die Holly Kears ondervroeg en die te kennen gaven dat ze constant over hun schouder kijken. Net als de 50% vrouwen die de straat oversteken en alternatieve routes zoeken, de 45% die het gevoel hebben

dat ze zich niet alleen op straat kunnen begeven, de 26% die voelen dat ze moeten liegen dat ze een partner hebben om belagers op afstand te houden, de 19% die moesten verhuizen en de 9% die zelfs van baan moesten veranderen om te ontkomen aan seksuele intimidatie op straat. Zoals voor alle mensen was hun veiligheid belangrijker dan het feit dat degene die hun veiligheid in het gedrang bracht een lookalike was van Ryan Gosling. Op dit vlak zijn de meeste mensen het ermee eens dat een aantrekkelijk gezicht geen compensatie is voor disrespect.

Mythe #9: Zolang er geen geweld bij te pas komt, is het niet schadelijk.

Seksuele intimidatie bestaat op verschillende niveaus. De mildste vorm is opmerkingen geven. De meest extreme vorm is aanranding en verkrachting. Niemand bij Hollaback! zal beweren dat seksuele verbale agressie te vergelijken is met verkrachting. Maar, niet-gewelddadige vormen van seksuele intimidatie op straat veroorzaken wel emotionele en mentale schade. Voor personen die eerder slachtoffer waren van molestatie, aanranding, verkrachting of andere vormen van seksueel geweld en misbruik kan zelfs de meest onschuldige seksueel-getinte opmerking traumatische flashbacks of zelfs paniekaanvallen veroorzaken. Afhankelijk van persoon tot persoon kan dit leiden tot uren of dagen van herstel. De mildste vormen van seksuele intimidatie laten geen fysieke littekens achter, maar dat betekent niet dat ze niet schadelijk zijn voor de persoon die geïntimideerd wordt.

Ook voor personen die in het verleden nooit het slachtoffer werden van seksueel geweld kan seksuele intimidatie op straat traumatiserend zijn. Vele vrouwen en mannen die op dagelijkse of wekelijkse basis geconfronteerd worden met commentaar op straat stapelen na verloop van tijd veel negatieve emoties op. Dat ze minder risico hebben op paniekaanvallen en flashbacks betekent niet dat het opstapelen van dergelijke negatieve emoties een gezonde gewoonte is.